

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň Mgr. Markéty Jiráskové a JUDr. Zuzany Šmídové ve věci

žalobkyně: **VIADUCTO s.r.o.**, IČO 26434920
sídlem Sokolovská 274/142, 180 00 Praha 8
zastoupena advokátkou Mgr. Kristýnou Mácovou
sídlem Anny Letenské 34/7, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **HLAVNÍ MĚSTO PRAHA**, IČO 00064581
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Janem Olejníčkem
sídlem Na Příkopě 853/12, 110 00 Praha 1

o neplatnosti výpovědi,

k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. března 2023, č. j. 30 C 272/2021-127,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se** ve výroku I. **potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zamítl soud I. stupně návrh žalobkyně na prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 C 272/2021-87 (výrok I. usnesení) a současně vyzval žalobkyni k odstranění vad odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 2. 2023, č. j. 30 C 272/2021-117, spolu s poučením o následcích nesplnění této výzvy (výrok II. usnesení). V odůvodnění rozhodnutí soud I. stupně uvedl, že neshledal omluvitelný důvod, který by žalobkyni, resp. její zástupkyni, z úkonu (podání odvolání) vylučoval. Soud I. stupně zdůraznil, že pokud byla zástupkyně žalobkyně na plánované dovolené, bylo její odpovědností zajistit chod své advokátní kanceláře po dobu své nepřítomnosti, tedy i podání včasného odvolání. Na tom nemohla nic změnit ani okolnost, že v průběhu dovolené jí byl odcizen počítač a mobilní telefon, protože neměla přístup do datové schránky a její asistentka špatně poznačila poslední den lhůty k podání odvolání proti citovanému rozsudku. Nadto zástupkyně žalobkyně podala dne 9. 1. 2023 blanketní opožděné odvolání, v němž neuvedla nic o existenci skutečnosti, která jí zabránila podat včasné odvolání. Za omluvitelný důvod pro zmeškání lhůty k podání odvolání přitom nebyl shledán ani omyl asistentky zástupkyně ohledně posledního dne odvolací lhůty, a to za situace, kdy odvolání bylo podáno domnělého posledního dne odvolací lhůty.
2. Proti výroku I. tohoto usnesení podala žalobkyně včasné a přípustné odvolání, v němž namítla, že závěry soudu I. stupně nejsou správné, neboť soud I. stupně ve smyslu § 205 odst. 2 písm. b) o. s. ř. nepřihlédl k tvrzeným skutečnostem a důkazům označeným žalobkyní a zároveň ve smyslu § 205 odst. 2 písm. g) o. s. ř. dospěl k nesprávným právním závěrům. Žalobkyně, resp. její

Shodu s prvopisem potvrzuje E. B.

zástupkyně, odmítla, že by nezajistila chod své advokátní kanceláře během své nepřítomnosti, naopak na zahraniční dovolenou v termínu od 16. 12. 2022 do 13. 1. 2023 odjela vybavena všemi nutnými pracovními pomůckami (počítačem apod.). Ke znemožnění výkonu činnosti zástupkyně, tedy i k včasnému podání odvolání, došlo až odcizením pracovních pomůcek ve večerních hodinách dne 28. 12. 2022. Odvolání bylo podáno dne 9. 1. 2023 advokátním koncipientem zástupkyně, který do 8. 1. 2023 čerpal řádnou dovolenou. Bylo tak podáno první den, kdy zástupkyně žalobkyně měla možnost zprostředkovaně řešit své nejnutnější pracovní záležitosti. O opožděnosti podaného odvolání se dozvěděla až z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 2. 2023, č. j. 30 C 272/2021-117, kterým bylo odvolání odmítnuto pro opožděnost, protože její žádost o prominutí zmeškání lhůty byla podána včas.

3. Odvolací soud přezkoumal v rozsahu podaného odvolání (§ 206 odst. 2 o. s. ř.) napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo postupem podle § 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř.). Odvolací jednání nebylo třeba nařizovat [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.]. Poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
4. V projednávané věci z obsahu spisu vyplývá, že dne 20. 12. 2022 byl soudem I. stupně vyhlášen rozsudek pod č. j. 30 C 272/2021-87, který byl zástupkyni žalobkyně doručen do datové schránky dne 22. 12. 2022. Zástupkyně žalobkyně podala dne 9. 1. 2023 tzv. blanketní odvolání. Následně byla žalobkyně usneseními Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 12. 1. 2023, č. j. 30 C 272/2021-97 a č. j. 30 C 272/2021-98, vyzvána k odstranění vad odvolání ve lhůtě 3 dnů a zaplacení soudního poplatku za odvolání ve lhůtě 7 dnů. Obě usnesení byla zástupkyni žalobkyně doručena do datové schránky dne 16. 1. 2023. Podáním ze dne 19. 1. 2023 zástupkyně žalobkyně požádala o poskytnutí dodatečné lhůty 2 pracovních dnů k doplnění odvolání, což odůvodnila zahraniční dovolenou a odcizením pracovních pomůcek. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 3. 2023, č. j. 30 C 272/2021-117, soud I. stupně odmítl odvolání žalobkyně podané dne 9. 1. 2023 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 C 272/2021-87, neboť bylo podáno opožděně, jelikož posledním dnem odvolací lhůty byl den 6. 1. 2023 (výrok I. usnesení). Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů (*pozn. odvolacího*) řízení (výrok II. usnesení) a že se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 2 000 Kč podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (výrok III. usnesení). Vzhledem k tomu soud I. stupně dále vyzval žalobkyni ke sdělení čísla účtu pro vrácení soudního poplatku (výrok IV. usnesení). Proti tomuto usnesení podala dne 13. 3. 2023 žalobkyně odvolání a současně požádala o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 C 272/2021-87, k němuž přiložila zakoupené letenky, policejní záznam o odcizení věcí zástupkyně žalobkyně a čestné prohlášení administrativní pracovnice advokátní kanceláře zástupkyně. Tato žádost byla soudem I. stupně zamítnuta, jak bylo podrobně popsáno shora. Zástupkyně žalobkyně proti tomuto usnesení podala včasné odvolání.
5. Podle ustanovení § 58 odst. 1 o. s. ř. soud promine zmeškání lhůty, jestliže účastník nebo jeho zástupce ji zmeškal z omluvitelného důvodu, a byl proto vyloučen z úkonu, který mu přísluší. Návrh je třeba podat do 15 dnů po odpadnutí překážky a je s ním třeba spojit i zmeškaný úkon.
6. Podstatou institutu prominutí zmeškání lhůty je umožnění účastníku řízení provést procesní úkon, k němuž je oprávněn, jestliže k němu zmeškal lhůtu „z omluvitelného důvodu“. Takový důvod musí mít s ohledem na jeho povahu, nepředvídatelnost, závažnost či rozsah aspekt ospravedlnitelnosti (toho, co lze v dané situaci omluvit). Za omluvitelný důvod je třeba považovat jak takovou překážku (událost), která účastníku řízení nebo jeho zástupci objektivně (nezávisle na jejich vůli) zabránila učinit včas příslušný procesní úkon, tak i okolnost účastníkem řízení nebo jeho zástupcem případně způsobenou nebo jinak zaviněnou, jestliže ji lze považovat, zejm. za přihlédnutí ke všem okolnostem případu a k poměrům účastníka nebo jeho zástupce, za omluvitelnou (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 12. 2016, sp. zn. 22 Cdo 4459/2015).

Shodu s prvopisem potvrzuje E.B.

7. Odvolací soud se (oproti soudu I. stupně) nejprve zabýval tím, zda byl návrh na prominutí zmeškání lhůty podán včas, když shodně s žalobkyní, která odkazovala na závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2013, sp. zn. 23 Cdo 2001/2013, dospěl k závěru, že za počátek lhůty k podání návrhu na prominutí zmeškání lhůty je nutno považovat den, kdy se žalobkyně, resp. její zástupkyně, dozvěděla o opožděnosti jím podaného odvolání. V tomto případě ke dni doručení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 23. 2. 2023, č. j. 30 C 272/2021-117, kterým bylo odmítnuto odvolání pro opožděnost. Usnesení bylo zástupkyni žalobkyně doručeno do datové schránky dne 24. 2. 2023. Žalobkyní podané odvolání dne 13. 3. 2023 je proto včasné.
8. Dále se odvolací soud zabýval tím, zda žalobkyně, resp. její zástupkyně, zmeškala lhůtu k podání odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 C 272/2021-87, z omluvitelného důvodu. Ve shodě se soudem I. stupně dospěl k závěru, že lhůta pro podání odvolání nebyla zmeškána z omluvitelného důvodu. Je třeba přisvědčit soudu I. stupně, že je primárně odpovědností zástupkyně žalobkyně zajistit chod své advokátní kanceláře po dobu své nepřítomnosti. V této souvislosti lze poukázat na závěry usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2021, sp. zn. 25 Cdo 373/2021, z nichž vyplývá, že ani „omezený chod advokátní kanceláře spočívající v personálních a organizačních nedostatecích v době nouzového stavu není sám o sobě omluvitelným důvodem zmeškání lhůty (...), které by znemožnilo či podstatně ztížilo zástupci účastníka včas podat opravný prostředek.“ Pokud zástupkyně žalobkyně uvedla, že zajistila chod své advokátní kanceláře tak, že na dovolenou v termínu od 16. 12. 2022 do 13. 1. 2023 odjela vybavena všemi nutnými pracovními pomůckami (počítačem apod.) a k nemožnosti podání včasného odvolání došlo až poté, co jí byly dne 28. 12. 2022 odcizeny tyto pracovní pomůcky, tak zcela pomíjí, že rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 12. 2022, č. j. 30 C 272/2021-87, jí byl doručen do datové schránky už dne 22. 12. 2022. V době doručení rozsudku tak zástupkyně žalobkyně (podle svých tvrzení) byla vybavena všemi nutnými pracovními pomůckami, aby mohla své pracovní povinnosti plnit na dálku. Zástupkyně žalobkyně tak měla objektivní možnost podat bez zbytečného odkladu tzv. blanketní odvolání, nebo s podáním odvolání vyčkat a poznačit si konec odvolací lhůty tak, aby odvolání bylo podáno včas. I pokud by si zástupkyně žalobkyně poznačila nesprávný konec odvolací lhůty, ani tuto skutečnost by nebylo možno považovat za omluvitelný důvod (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu SR ze dne 31. 7. 1984, sp. zn. 7 Cz 21/84). Nadto zástupkyni žalobkyně muselo být již v okamžiku doručení rozsudku zřejmé, že s ohledem na konec své dovolené dne 13. 1. 2023, uplyne odvolací lhůta v době, kdy nebude osobně přítomna ve své advokátní kanceláři. Nic jí tedy nebránilo zajistit včasné podání odvolání prostřednictvím svých pracovníků či jiného substituta. Je zcela nerozhodné, zda její advokátní koncipient čerpal dovolenou ve stejném termínu jako ona nebo její asistentka neuměla spočítat konec odvolací lhůty, a to navíc za situace, kdy zástupkyni žalobkyně nebránilo ničeho v určení posledního dne odvolacího lhůty v době doručení rozsudku. Ani odcizení pracovních pomůcek během dovolené dne 28. 12. 2022, tedy více než týden před koncem odvolací lhůty, nelze považovat za omluvitelný důvod, neboť jde objektivně o dostatečně dlouhý časový úsek, kdy zástupkyně žalobkyně mohla v takto výjimečné situaci zajistit chod své advokátní kanceláře. Důvodem prominutí zmeškání lhůty nemohou být okolnosti, které účastník, jenž úkon zmeškal, sám vyvolal svou nedbalostí (viz usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 2. 7. 2002, sp. zn. 5 Cmo 224/2002).
9. Odvolací soud s ohledem na shora uvedené neshledal ve věci žádný omluvitelný důvod pro prominutí zmeškání lhůty pro podání včasného odvolání, a proto postupoval podle ustanovení § 219 o. s. ř. a usnesení soudu I. stupně v napadeném výroku ad I. potvrdil jako věcně správné.
10. Výrok II. usnesení soudu I. stupně nebyl napaden odvoláním žádného z účastníků. Zůstal proto stranou přezkoumání činnosti odvolacího soudu (§206 odst. 2 o. s. ř.).
11. O nákladech odvolacího řízení nebylo rozhodováno, neboť tyto náklady budou vypořádány rozhodnutím odvolacího soudu až v rozhodnutí, jímž se řízení před odvolacím soudem končí (§151 věta první o. s. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje E.B.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 3. května 2023

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E.B.